

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 5 (2421)

ВІТРОК, 10 СІЧНЯ 1978 року

Газета виходить з 1939 року.
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

БУДЬ КОРИСНИМ

Ленінський залік — ефективно нова форма роботи комсомольських організацій по залученню молоді до активної громадсько-політичної і трудової діяльності. У всесоюзному масштабі появилася вона 1969 року. Відтоді Ленінський залік міцно ввійшов у життя кожної організації.

У твоїй першій підйомній до справ не формально, тому ти ясно бачиш, що стали більше працювати над собою товариші, ти помітив, як замислювалися вони, складаючи особисті комплексні плани «Вчимося комунізму, будемо комуністами», про виконання яких треба сьогодні звітувати.

Ось і настав час екзамени на політичну зрілість, час звіту кожної молоді людини перед радянським народом, перед партією, комсомолом про те, як вивчає вона марксистсько-ленінську теорію, як підвищує свій загальноосвітній, культурний і професійний рівень, яку участь бере у громадському житті і комуністичному будівництві.

Тебе, певно, цікавить хід етапу Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя», присвяченого 60-річчю Великого Жовтня.

Районні й міські комсомольські конференції, що вже пройшли, дали невідомою відповідь на це питання. Били і ряд проблем, розв'язувати які настав час. Як же це проблеми? Скажімо, така...

Ти вже зник до того, що на початку року складаєш особистий комплексний план, себто річну програму особистого едосконалення на рік. Один з основних пунктів цього плану — твоя участь у соціалістичному змаганні, в русі «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих». Водночас майже аналогічні завдання на рік плануєш ти, розробляючи свої зобов'язання, а молоді спеціалісти підприємств складають ще й індивідуальні творчі плани. Чи не грані це, власне, одного кристала? Думайся, що комсомольцям і молоді слід працювати за єдиним особистим комплексним планом, який передбачає все необхідне, і звітувати перед колективом саме про його виконання. Так що проблеми єдиного комплексного планування не вирішено. Ця думка й пролунала з трибуни Кіровоградської міської комсомольської звітно-виборної конференції.

Або ще один приклад. Частина молодих робітників Новомиргородського глибококонсервного заводу брала зобов'язання, реалізація яких не потребувала особливих зусиль. Це стало темою комсомольських зборів колективу, серйозної розмови в райкомі ЛКСМ України. В результаті вдалося уникнути формалізму при складанні особистих комплексних планів і дотримати принципів комплексності, перспективності, диференційованого підходу. Тому-то громадсько-політична атестація в Новомиргородському районі проходить на належному рівні.

Тобі відомо, що молоді Кіровоградщини внесли вагомий внесок у виконання плану другого року п'ятиріччя. Наприклад, понад 800 юнаків і дівчат, 15 комсомольсько-молодіжних колективів Ленінського району обласного центру виконали дворічну до 60-ї річниці Жовтня, 600 комсомольців здобули право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ЦК КПРС до цієї знаменної дати. Ум, одним юнаком і дівчатом, є що розповісти, як виконували вони пункти особистих комплексних планів розділу «Вчимося комунізму» — це значить бути активним учасником комуністичного будівництва.

У тебе сьогодні найвідповідальніша пора. Ти можеш і повинен допомогти проаналізувати роботу своєї комсомольської організації. Твої пропозиції, побажання обов'язково буде враховано. І в другому етапі Ленінського заліку, присвяченого 60-річчю Ленінського комсомолу, твоя організація попрацює ще краще.

На обласну комсомольську конференцію Анатолія проводжали друзі по роботі. І з нетерпінням чекають його повернення. І не тільки тому, що не зникли, щоб пустувати до роботи місце бригадира складального цеху. А ще й тому, що він, секретар комсомольської організації вагонного депо залізничної станції Гайворон, обов'язково привезе їм з конференції цікаві розповіді. Про те, чим живе нині комсомольська Кіровоградщина, як працюють молоді залізничники в інших містах області, як змагаються їх комсомольсько-молодіжні бригади.

Все це цікавить комсомольців вагонного депо. Адже щодня вони намагаються працювати краще, швидше, якісніше. На 117 процентів виконує свої змінні завдання комсомолець, столяр складального цеху Микола Пойда, не

відстають від нього слюсар по обладнанню пасажирських вагонів Володимир Фіцак, складач вагонів Олег Шеремета.

Чимало добрих слів можна сказати на адресу всіх 43-ох комсомольців вагонного депо, котрих очолює Анатолій Вовк. Вже п'ятий рік працює тут Анатолій. І п'ятий рік комсомольці обирають його своїм ватажком. Добре знають його і учні Гайворонської середньої школи № 2 — секретар частий гість у підсферній школі. А минулого року турбот у Анатолія побільшало: його обрали депутатом міської Ради народних депутатів.

На фото: делегат обласної конференції Анатолій ВОВК.

Фото В. КОВПАКА.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ТЕЛЕТАЙП

60-РІЧЧЮ КОМСОМОЛУ— ПОЧИНИ, ІНІЦІАТИВА

ВИЙШЛИ ЗАГОНИ РОДЮЧОСТІ

Спокій зимового поля в господарствах Новоархангельського району порушили сотні тракторів. Це, дбаючи про новий урожай, до роботи приступили загони родючості. В їхньому складі — два комсомольсько-молодіжних загони, створених згідно ініціативи, яка прозвучала на останній звітно-виборній комсомольській конференції. Заспівачами корисної справи на трудовій вахті на честь 60-річчя ВЛКСМ стали бригади: колгоспу імені Енгельса — на чолі з комсомольцем агрономом Борисом Тельним, колгоспу «Україна» — на чолі з комуністом, наставником молодих механізаторів, бригадиром тракторної бригади Андрієм Івановичем Сербіним. Нині перед у змаганні за успішне вивезення на поля органічних добрив ведуть механізатори колгоспу імені Енгельса. Вони вже доставили туди 4700 тонн добрив.

Новоархангельський район.

СЛОВА ДОТРИМАЄМО

«Колектив бригади зобов'язується шляхом удосконалення організації праці і технології виробництва, впровадження передового досвіду і кращого використання робочого часу виконати піврічний план 1978 року до дня відкриття XVIII з'їзду ВЛКСМ, уся продукція здавати тільки відмінної якості і з першого пред'явлення». Так вирішили члени комсомольсько-молодіжної бригади Кіровоградського заводу радіовиробів, очолюваної Володимиром Рябченком, ще наприкінці листопада минулого року. Їхній намір підтримали десятки комсомольсько-молодіжних колективів Кіровоградського району. Самі ініціатори від свого слова не відступають. Як повідомив секретар заводського комітету комсомолу Олександр Бєляков, бригада Володимира Рябченка нині випускає продукцію тільки відмінної якості і щодня виконує понад півтори норми.

м. Кіровоград.

ЗАКЛИКАЮТЬ МОЛОДІ ЗНАМ'ЯНЧАНІ

Заклик механізаторів Знамянського району — розгорнути соціалістичне змагання за вчасний і високоякісний ремонт техніки знайшов послідовників у Бобринецькому районі. Одним із перших підтримав їх тракторист колгоспу «Родина», член комітету комсомолу Іван Драченко. Він зобов'язався відремонтувати всю закріплену за ним техніку — ґрунтообробну і збиральну — до відкриття XVIII з'їзду Ленінського комсомолу. Зараз головна турбота молодого механізатора — поставити на лінійку готовності комбайни. Почин Івана Драченка підтримали в районі вже 43 комсомольці-механізатори, п'ять комсомольсько-молодіжних колективів тракторного бригад.

Чергова по «Комсомольському телетайпу»
О. БАСЕНКО.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

пригноблених народів півдня Африки виступив президент організації Африканське молодіжне командування Т. Адамафіо. Виступаючи на прес-конференції, він підкреслює, що молоде покоління африканців повинно прагнути до створення нового суспільства з загальнонародною власністю на засоби виробництва. Т. Адамафіо закликав молоді Африки зміцнювати солідарність з молоддю соціалістичних країн усіма прогресивними силами світу.

(ТАРС).

ГВАНА. Роком XI фестивалю оголошено на Кубі 1978 рік. Це рішення прийняла Національна асамблея народної влади — найвищий орган державної влади Куби у зв'язку з проведенням тут влітку наступного року XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів.

ВАРШАВА. Минуло п'ять років з дня утворення в Польщі національного фонду охорони здоров'я. За п'ять років добровільні внески у фонд становлять білизну як 14 млрд. злотих. Особливо активно збирає кошти шкільна молодь. Близько 1 млрд. злотих передані воїни в національний фонд охорони здоров'я. Ці гроші одержано за збирання накулатури, металолому, лікарських трав.

БОНИ. Для багатьох юнаків і дівчат у ФРН перший робочий день у новому році починаєся з «гражданської» заняття — походу на біржі праці. Створення дійсності капіталістичного суспільства позбавляє молоде покоління елементарного права людини — праця на працю і здобути професії.

Тепер, як свідчить преса, у ФРН налічується більше як 400 тисяч молодих людей у віці до 25 років, які не мають ні роботи, ні місця для навчання ремеслу.

Як повідомляв кореспондента ТАРС на біржі праці в Бонні, безробіття серед молоді в столиці становить 8,3 процента.

МАПУТУ. Новий випуск групи лікарів відбувся на медичному факультеті університету імені Едуардо Мондлане в Малу. Виступаючи на церемонії вручення дипломів, міністр охорони здоров'я народної республіки Мозамбік Елдер Мартінш підкреслює велику роль молодих лікарів у розвитку охорони здоров'я в республіці і закликає їх віддати всі знання, досвід і сили служінню справі Мозамбікської революції, народу і соціалізму.

ТРІПОЛІ. У 1976—1977 навчальному році кількість студентів, які навчаються у вищих навчальних закладах Лівії, становила білизну як 16 тисяч. Вісім років тому, коли в цій країні було ліквідовано монархію і проголошено республіку, в лівійських університетах навчалася в чотири рази менше юнаків і дівчат, ніж тепер.

Через три роки кількість студентів у Лівії досягне 25,5 тисяч.

АККРА. З закликом до молоді африканського континенту зміцнювати єдність дій і розширювати підтримку боротьби

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ

„ТІЛЬКИ НЕ МИ...“

ТАКА ПОЗИЦІЯ БУДІВЕЛЬНИКІВ КОМБІНАТУ «КІРОВОГРАДВАЖБУД», КОЛИ ЗАХОДИТЬ МОВА ПРО РЕМОНТ ГУРТОЖИТКУ КІРОВОГРАДСЬКОГО ТЕХНІКУМУ МЕХАНІЗАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА. А ТИМ ЧАСОМ ПОНАД 400 УЧНІВ ЧЕКАЮТЬ, КОЛИ МОЖНА БУДЕ, НАРЕШТІ, ПЕРЕБРАТИСЯ В НОВОБУДОВУ.

До редакції прийшов лист. У ньому йшлося про те, що до гуртожитку Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства (вулиця Волкова, 11) будівельники не підвели газу. При перевірці фактів з'ясувалося, що автори листа були навіть скривджені у своїх претензіях. Кількість недоробок у гуртожитку, зданому в експлуатацію ще 30 червня 1976 року, куди більше: нема телефону, гідроізоляція в душ-ових і санвузлах — з дефектами, несправна каналізація, на першому поверсі майже на півметра просіла підлога, і ще багато-багато іншого.

Незважаючи на ці, м'яко кажучи, недоробки, перед початком нового навчального учнів усе ж поселили в несадову. Причина такого рішення традиційна: будівельники обіцяли швидко усунути свій брак. Та час ішов, а зміни у гуртожитку не помічалося. Очевидно, строк, установлений приказкою «Обіцяного три роки ждуть», у комбінаті «Кіровоградважбуд» розуміли буквально. Більше того, з кожним днем учні «відкривали» все нові й нові дефекти у своїх кімнатах, коридорах, душ-ових — то відстала штукатурка, бо стіни в багатьох місцях мокрі, то каналізаційним стояком зовні потекла вода, то затопило підвал...

Директор технікуму Е. Л. Антонов нагадав будівельникам, що вже пора б виконати ті обіцянки — відремонтувати гуртожиток. Але у відповідь — цілковита мовчанка. Ще одне нагадування — той самий результат. І так — протягом багатьох місяців: дирекція засипає будівельників тривожними паперами, будівельники мовчать, гуртожиток руйнується.

23 грудня позаминулого року, згідно з рішенням експертів, які зробили висновок, що дальша експлуатація гуртожитку неможлива, 408 учнів виселилися з вулиці Волкова, 11, і перейшли жити на приватні квартири. Знову на стіл начальника комбінату «Кіровоградважбуд» В. С. Бабіна ліг тривожний папір — дирекція технікуму просила термінового відремонтувати гуртожиток. У відповідь... Так, так, ви правильно догадалися, — мовчанка.

Тоді в жовтні минулого року керівникам комбінату про їхні обов'язки нагадав сатиричний журнал «Перець» у фейлетоні «Телеграми в безвість». Учні технікуму, нарешті, «почули» — в гуртожиток прийшли ремонтники. Щоправда, з якою метою — незрозуміло. Бо ж сміхотливо. мала кількість спеціалістів, які нині там працюють, навряд чи може серйозно вести ремонтні роботи.

Чому ж так сталося?

У того, хто захоче знайти відповідь на це запитання, почнуть традиційні гошки «крайнього», які ніколи не дають вітного результату.

Начальник будівельного управління № 2 тресту «Кіровоградважбуд» Михайло Омелянович Андрійко в усіх бідах звинувачує спеціалізоване управління № 528 «Сантехмонтаж», де начальником Юрій Владиславович Петровський. Частка істини в його наріканнях є: якби сантехніки добросовісно виконали свої роботи, то не текли б труби, а на сухих стінах, як відомо, штукатурка не відмокає.

Та якщо заглянути в перелік недоробок, заактованих 29 грудня 1976 року, то відсутність телефонізації, неправильна розстановка електричних розеток і ще більше десятка інших подібних «сюрпризів» — аж ніяк не є вина робітників з БУ № 528.

Ю. В. Петрашевський в усіх гріхах звинувачує працівників будівельного управління № 2. Але важко повірити, що ті «ріководці» насправді роз'єднували труби чи клеїли їх із дефектами, від чого гуртожиток перетворився у багаторазове водосховище. Як відомо, таку «самодіяльність» могли дозволити собі тільки підлеглі Юрія Владиславовича.

Чому ви не реагували на тривожні сигнали дирекції технікуму? — звернулися ми до В. С. Бабіна, колишнього начальника комбінату «Кіровоградважбуд», нині керуючого тоєстом «Кіровоградмашважбуд». — Чи знали ви, що гуртожиток руйнується?

— Так, знав, але був зайнятий іншими справами...

Таку «заклопотаність», через яку понад 400 юнаків і дівчат узяли опинилися без даху над головою, важко пояснити чи бодай прокоментувати...

Тепер кілька цифр. Гуртожиток державі обійшовся в більш як 600 тисяч карбованців. На думку начальника будівельного управління № 2 М. О. Андрійка, поки що всі ремонтні роботи вичерпуються сумою в 5—6 тисяч карбованців (хоча, коли буде складено кошторис, думається, що ця цифра зросте). Незаселений гуртожиток продовжує руйнуватися. Чи ж варто зозлікатися?

А в який кошторис занести справедливе обурення сотень учнів, які вже півтора року чекають, коли можна перейти, нарешті, в новобудову?

А. АДАМЕНКО.

ДІВЧАТА, НА ТРАКТОРІ!

У відповідь на ініціативу добровелічківців

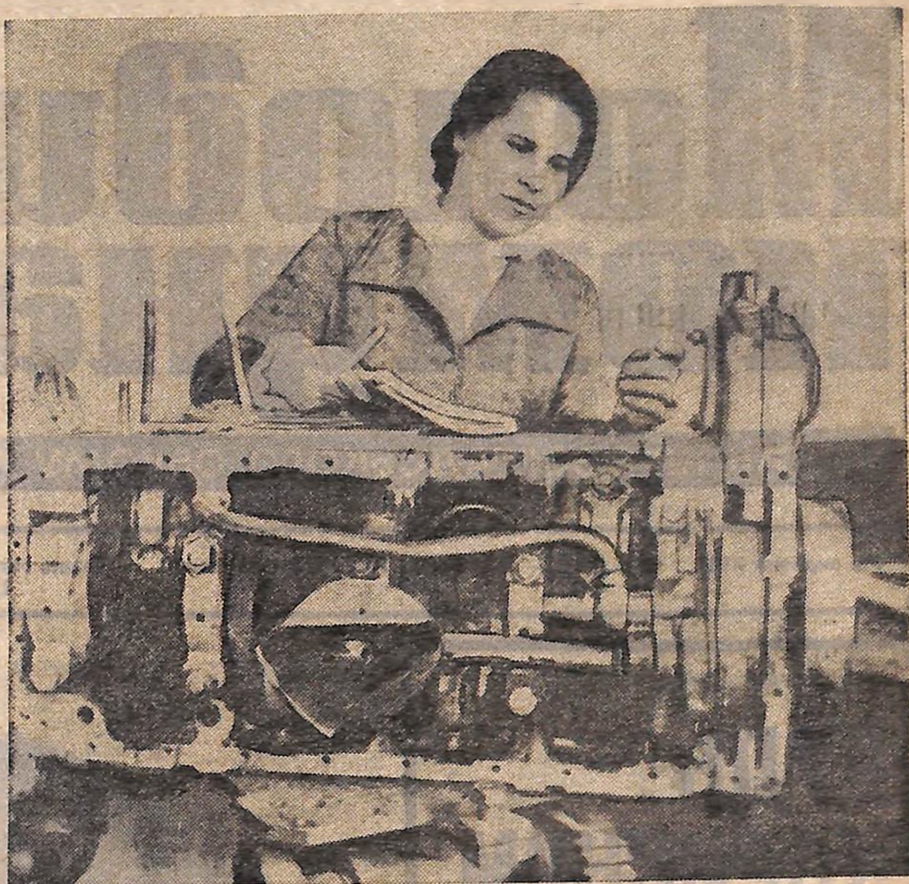
Галина Колодзяжна кілька років працювала на фермі колгоспу «Жовтись» Новомиргородського району. Та не знайшла вона себе тут...

Згадувались їй тікі зимові вечори, коли батько розповідав про новини в тракторній бригаді. Увага малювала батька, завжди рухливого, заклопотаного навесні, влітку і восени, що завжди поспішав на поле, до землі і ніколи не скаржився на свою механізаторську долю.

Отак і виникло у Галини рішення стати трактористкою, продовжити батькову справу. Ще дужче запалив молодю колгоспницю заклик добровелічківських буряківців «Дівчата, на трактор!» І тепер вона наполегливо набуває нової професії на курсах трактористів.

На фото, Галина КОЛОДЖАЖНА.

Фото М. ГЕЛЬМАНА.

У ВЕЛИКОЇ армії комсомольсько-го активу почалися перші трудові будні в новому році. Багато невідкладних справ. Саме життя висуває питання і проблеми. Тут усе значною мірою залежить від того, як сплановано роботу, як розподілено зусилля членів комсомольського активу.

Помітною акцією в житті кожної комсомольської організації були звітно-виборні збори, конференції, в ході яких багатьох товаришів уперше обрано ватажками молоді. Тож ясно, що не кожен із них має необхідні навички організатора.

З чого почати? Це питання хвилює не одного з числа новообраного активу. Треба виконати, передусім, необхідну організаційну роботу, добитися чіткої взаємодії комітету, секретаря, групкомсоргів з комсомольцями, коли мова йде про первинну організацію. Ось чому більшість міських і райкомів відразу взялися за навчання комсомольського й піонерського активу. Тут важливо, щоб новообрані ватажки первинних переконалися в такій істині: якщо не маєш необхідного досвіду роботи, не намагайся виняти переворот у всьому. Перш ніж поліпшити справу, треба проаналізувати пройдений шлях. І головне — особистим прикладом, увагою до запитів молоді слід заслужити авторитет, конкретною роботою довести, що хочеш, умієш і будеш працювати. Діяти треба послідовно: визначити завдання і прийняти рішення, дібрати виконавців і розподілити доручення, чітко визначивши функції кожного активіста. Завдання повинні бути конкретними, слід установити строк їх виконання.

Цікаво і змістовно провів триденний семінар старших піонервожатих Кіровоградський райком комсомолу. Першого дня його роботи в Аджамському Будинку піонерів відбулася посвята 14 комсомольців у піонерські комісари. Потім учасники семінару два дні вивчали в Гайворонській середній школі № 5 досвід роботи комітету комсомолу, піонерської дружини, ознайомилися з діяльністю клубів інтернаціональної дружби та «чумачок», побували на зборі піонерського загону.

Олександрійський райком комсомолу в грудні провів зліт учителів, які працюють перший рік, улаштував для них екскурсію в музей В. О. Сухомлинського.

Грудень по-діловому передав естафету комсомольських справ но-

вому року. Чим же займатиметься обласна комсомольська організація в січні?

14 числа відбудеться обласна комсомольська конференція. Вона підіб'є підсумки роботи обласного комітету комсомолу з грудня 1975 року по січень нинішнього року, визначить завдання на наступний звітний період. На конференції буде обрано делегатів на

ШКОЛА КОМСОРГА

ДІЛО З ПЕРШИХ ДНІВ

XXIII з'їзд комсомолу України і XVIII з'їзд ВЛКСМ.

Комітети комсомолу на місцях підіб'ють підсумки соціалістичного змагання в ювілейному році між комсомольсько-молодіжними колективами і на кращого по професії. На другу половину місяця заплановано обласний зліт молодих переможців соціалістичного змагання в усіх галузях народного господарства.

Комітети комсомолу первинних протягом січня — лютого мають організувати і провести громадсько-політичну атестацію учасників другого етапу Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!»

Багато цікавих справ планують на цей місяць міськкоми і райкоми комсомолу. Світловодський міськом проведе вечір трудової

слави, присвячений переможцям соціалістичного змагання 1977 року. Своім молодим ударникам Новомиргородський райком присвятить зліт, а на честь 60-річчя ВЛКСМ проведе конкурс молодіжної пісні, в районі відбудеться змагання з волейболу на приз героїв «Спартак».

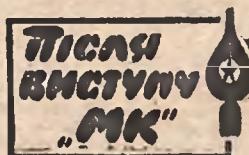
Насичену програму діяльності намітив на січень Олександрівський райком комсомолу. Буде підбито підсумки огляду роботи комсомольських організацій по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС, скликано семінари секретарів первинних комсомольських організацій, старших піонервожатих, пропагандистів комсомольської політосвіти, секретарів комсомольських організацій на правах первинних і групкомсоргів. Цього ж місяця буде проведено вечір інтернаціональної дружби з участю будівників газопроводу Оренбург — Західний кордон СРСР і молоді Другого імені Петровського цукрокомбінату, молоді районного центру зустрінуться у спортивних поєдинках з молодими будівниками газопроводу.

Готуючись до 60-річчя Ленінського комсомолу, Вільшанський райком проведе зліт ветеранів комсомолу, Новоархангельський — продовжить комплектацію комсомольсько-молодіжних колективів по вирощуванню високих урожаїв кукурудзи та цукрових буряків.

Плануючи свою роботу в січні, не забудьте проконтролювати, як іде обговорення і прийняття зобов'язань і зустрічних планів у комсомольсько-молодіжних колективах. Зверніть увагу, якими трудовими успіхами готується молодь зустріти наступні XXIII з'їзд ЛКСМУ і XVIII з'їзд ВЛКСМ.

ІНФОРМАЦІЙНО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ КОМСОМОЛУ

Від редакції: В «Молодому комунарі» за 3 січня цього року вміщено анкету «Школа комсорга». Ми просили комсомольських працівників та активістів області прислати свої міркування, конкретні пропозиції щодо визначення основних напрямів роботи «Школи комсорга». Не забудьте, будь ласка, цього разу виконати наше прохання. Водночас зазначте, чи пригодилися вам у роботі сьогоднішня публікація.

«ЗАМОВЧАНИЙ ПОЧИН»

Критичний матеріал під таким заголовком було надруковано в «Молодому комунарі» за 17 листопада минулого року. В матеріалі йшлося про те, що ініціатива спільних Світловодського заводу чистих металів «П'ятиріччя якості» — комсомольську гарантію! — не знайшла належної підтримки з боку комітету комсомолу підприємства. Мало говорилось про неї і на заводській звітно-виборній комсомольській конференції.

Як повідомив секретар комітету комсомолу заводу П. Сокуренько, виступ газети обгово-

рилан на засіданні комітету. Критику визнали правильною. Комітет комсомолу ухвалив рішення узагальнити досвід постів якості першої і другої ділянок цеху № 3, скласти методичні посібники, щомісяця повідомляти молодим робітникам підсумки роботи штабів та постів якості. Вже створено штаб і пости в цеху № 8, розробляється нове «Положення про штаби і пости якості на основі лівівської КСУЯП».

П. Сокуренько у відповідь наголосив ось на чому: про штаби і пости якості говорив на

конференції не тільки перший секретар Світловодського міськкому ЛКСМ України А. Діброва, а й колишній секретар комітету комсомолу підприємства І. Торба, апаратник Є. Лазукин. Але ж нам здається, що коли в ініціативі нема такого фактора, як поширення досвіду кращих постів у масштабі всього підприємства, то цілком виправдане не компенсується. Мова не про слова, а про конкретні справи, якими комітет комсомолу у своєму зліті похвалитися не зчиг. Про це і йшлося в кореспонденції «Замовчаний почин».

УВАГА, ПІДЛІТОКИ

— НЕ РОЗУМІЮ, чого хочуть від мене до-рослі! Мені так подобає-ться проводити час у ком-паніях. Мені подобаються пісні під гітару, пляшка дешевого вина, яка йде по колу, сигаретний дим, юнак, котрий сидить зі мною поруч і з котрим можна йти, обнявшись, ву-лицею на заздирстві усім перехожим. І так провод-жу час не тільки я. Нам хороше. Нам весело се-ред своїх ровесників...

Так, я кинула вчитись, бо в школі мене ніхто не по-важав. Я була там ніким. А в цьому колі я — особис-тість. У школі особис-тість — то відмінник або ж активіст. А я була весь час неначе за бортом. Бо-ротися за себе? Я виріши-ла перевестися до іншої школи, думала, нерозумна, що там усе піде інакше. Інакше не стало. Моїх до-кументів просто не при-няли, бо характеристику мені виписали таку, що, мабуть, жодна школа не прийняла б.

Працювати? А мені нуд-но працювати! Не до душі робота. На заводі замість того, щоб доручити сер-йозну роботу, мене три-мають на побігеньках. На-віть посилали по пляш-ку вина. Одного ра-зу, коли ми «роздавили» пляшку на горіщі, вияви-лося, що послав мене по неї мій наставник...

Ольга заговорила весе-ло, безтурботно, іронічно посміхаючись, кліпаючи нафарбованими віями. Кілька шістнадцятирічних дівчаток і догтелесей юнак у потертому джин-совому костюмі нетерпля-че переступали з ноги на ногу і чекали, коли ми кін-чимо розмову.

— Я поспішаю, вибачте. Коля дістав нові диски, йдемо слухати. Куди? — розсипала сміх по вечірній вулиці. — У ті страшні для вас компанії...

Задриботіли по бруківці легенькі дівочі кроки.

Наша зустріч продовжи-лась знайомством із кіль-кома її вихователями («няньками»). Згодом я пе-реглядала профілактичні справи в інспекції у спра-вах неповнолітніх. Серед потертих, пухких від дові-док і посянень папок якось відрізнялася своєю незайманою блакитністю одна, новенька.

— Нещодавно взяли на облік Ольга Д. Ніде не працює, займається бро-дярництвом, веде амо-ральний спосіб життя, — пояснив мені інспектор.

Спливало в пам'яті: іро-нічна посмішка на яскраво нафарбованих губах, без-турботні очі з-під густого білявого волосся. Ті очі бачилися крізь акуратно заповнені інспектором графі:

«Сім'я — неблагополуч-на».

«Батько, Георгій Петро-вич, спиртні напої вживає систематично. У виверез-нику побував 9 разів».

«Становище підлітка в колективі: потрапляє під вплив інших осіб».

В інших графах, де йшлося про риси характе-ру, громадську роботу, яку виконує підліток, про нахили та інтереси — були прочерки.

Ті графі належало за-повнити іншим («нянь-кам»). Батькам, коли Оль-га почала відвідувати сум-нівної компанії. Учителям: погана учениця в школі. Наставникам: Ольга — безперспективний, сірень-кий спеціаліст на вироб-ництві.

Не задовольнившись сво-їми наставниками, Ольга

сама запозанила ті графі, у яких стояли прочерки...

В компанії таких же «невизнаних геніїв» Ольга стала престижною дівчиною. На чому тримав-ся той престиж? І як довго він тішив саму Ольгу?

Ці події записано її ру-кою в поясненнях, що ле-жать у профілактичній справі.

«Спиртних напоїв впер-ше покуштувала в чотир-надцять років, це було на день народження у подру-гів...»

«В одній із наших ком-паній мій хлопець Сашко, який мав за кілька днів іти в армію, сп'янів і по-чав вимагати від мене до-казів мого кохання. Коли я спершу йому відмовила, він кілька разів ударив ме-не кулаком по обличчю...»

«Влітку цього року ми з подругою Тетяною зачи-налися в сараї і різали со-бі вени, хотіли покінчити життя самогубством. Нам набридло, що наші хлопці, сп'янівши, брутально лаю-ться, не вважають нас вза-галі за дівчат, нам на-бридло бачити косі погля-ди у свій бік ровесників, які вчаться, працюють, які щасливі зовсім іншим життям, чистим і прекрас-ним, а не таким брудним, яким живемо ми. Набрид-ло жити, коли тебе ніхто не розуміє...»

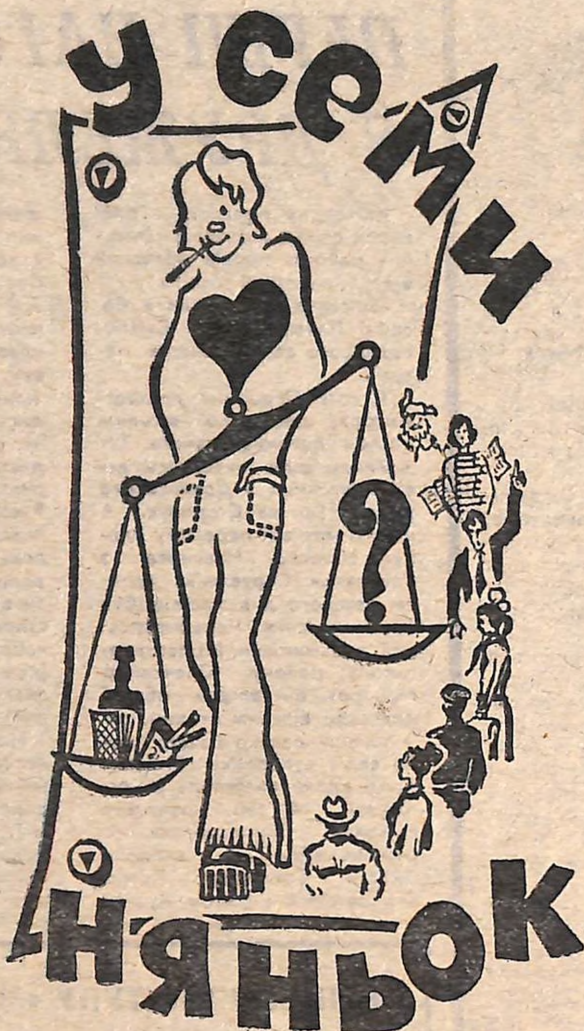
Було б страшно, боляче читати отакі відвертості, якби їх писала людина до-росла. А вони ж написані нерівним дитячим почер-ком...

Згадує монолог Ольги під час першої нашої зу-стрічі. Охоче, з подроби-цями вона вповідала все, чим жила, що думала. Ні-якого страждання. Легка злість від того, що з нею мало няньчилися, і ясне усвідомлення того, що во-на нарешті знайшла себе в колі ровесників. Мабуть, у колі отаких самих «об'є-ктів картання» в школі, вдо-ма, на виробництві, «кар-тання», яке ми іноді називаємо «великою виховною роботою» і яке часто пере-творюється для підлітка у «звичайний галас», якого він навіть і не сприймає.

Гнів педагогів, нотації батьків, за котрими крию-ться пустота і педагогічна безпорадність, зрештою перетворюють школу і рід-ний дім для підлітка в не-нависне місце. І коли під-літок не має авторитету в сім'ї, або в школі, він обо-в'язково знайде інше се-редовище для підтримки самоповаги. Починаються пошуки компанії, уда-вання веселощів. Іде пляшка по колу, пливе дим від си-гарет. Ти здаєшся собі розумним, загадковим. Здається, що тебе пова-жають, тобою захоплюю-ться... Стає весело і щас-ливо від тої спільності, від того, що поруч люди, кот-рі тебе розуміють. А по-тім настає момент, коли вже не п'ється, і від сига-рет гірко в роті, і модні диски всі переслухано...

Цей момент найстрашні-ший. Найстрашніший тим, що порожнечу, штучно за-повнену винними весело-щами, підліток прагне те-пер заповнити відчуттями сильнішими, які частенько мають чітке визначення в кримінальному кодексі.

У АСОМ ми, дорослі, прагнемо одного: будь-якою ціною розігна-ти підозрілі компанії під-літків. Чи дасть це позитивні результати? Вибір-кове опитування неповноліт-ніх свідчить про їхнє ба-жання спілкуватися між собою. Та й, зрештою, чо-му це погано — бажання бути разом? Адже це не

«Важкі» підлітки: складні характери чи складні долі?

Об'єкт спілкування — пляшка, сигарети... Чому тільки це?

Сім вихователів. Всі разом, чи кожен зокрема?

Дорослим байдуже. Вимагати? Переконувати? Виховувати?

втрата, а знахідка — годи-ни, проведені з людьми, зі своїми ровесниками, тим паче, коли це години, про-ведені весело, щасливо. Інша річ, коли за тими го-динами — одурманення, відключення від дійсності, повна безконтрольність своїх вчинків.

Контроль цей повинні здійснювати передусім до-рослі, зокрема самі бать-ки. Недарма, наводячи уривки з профілактичної справи Ольги Д., я звер-нула увагу на те, що вперше випила дівчина на день народження у подру-ги. Стіл, до речі, для тих іменин накривала дбайли-ва подружчина мати.

Свій обов'язок контро-лювати відпочинок сина, дев'ятикласника школи № 32 Леоніда Сергієнка, його турботлива мати теж зрозуміла просто: не-хай син із товаришами ве-селиться в їхній квартирі. Стіл вона накрив, а хлопці нехай сінуть на горілку по 5 карбованців. У своїх поясненнях працівникам міліції неповнолітні ді-ти писали, що випили во-ни тієї ночі всього ли-ше по... 200 грамів горіл-ки і по 200 грамів вина. І хоча прийшли підлітки додому після святкування Нового року о дев'ятій ранку, ніхто з батьків і не подумав занепокоїтись. А батько одного з школярів, Іван Петрович Демидов,

спекції у справах непов-нолітніх, вже п'ять разів давали направлення на ро-боту. На жодне з підпри-ємств дівчина так і не прийшла. А в профілактич-ній справі появилася ще одна пояснювальна запис-ка: «На місце направлення не з'явилась, бо разом з маминою подругою шаба-шили — працювали за угодою піднайму...»

Існує стереотип неблаго-получної сім'ї. Пияцтво, сварки, відсутність батька або повна байдужість батька до дітей. У родині Іллі Григоровича С. усе ніби навпаки. Спокій, ма-теріальна забезпеченість, батьківська увага до єди-ної дочки... І раптом бать-ківським вихованням по-чинає цікавитись міліція.

— Діти відпочивали, а їх з міліцією — розганя-ли! — гнівався цей батько, коли його викликали на засідання комісії у спра-вах неповнолітніх. Дочку його, старшокласницю, працівники Кіровоградського районного відділу внут-рішніх справ виводили п'яну з розвеселеної компанії, яка заважала нормаль-ному відпочинку сусідів.

Так, підліткові компанії, безконтрольні компанії, на жаль, часто не обходя-ться без спиртних напоїв. І найстрашніше, що допо-магають юним у тому до-рослі. В. Ф. Савченко, продавець буфету заліз-ничного ресторану, О. М. Бабич, продавщиця лар-ка № 100/1 Ленінсько-го райхарчоторгу, Ю. М. Егорова з кафе «Вог-ник», працівники ма-газинів №№ 145, 58, 43 охоче продавали підліт-кам і вино, і горілку.

Узяв собі, що ту пляшку купує твій син, — таке пра-вило у продавців магази-нів №№ 1, 35, 50. Тут у підлітка не тільки вимага-ють паспорт, а й часто да-ють його адресу інспекції у справах неповнолітніх Кіровоградського районного відділу внутрішніх справ.

А якщо все-таки нада-ти можливість непов-нолітнім спілкуватися без пляшки? Адже ніхто, ма-буть, не заперечить, що підліткам, справді, треба відпочивати. І спілкува-тись треба. І танцювати треба. І навіть закохува-тись треба. І скільки б ми їм не забороняли, скіль-ки б нотацій з цього при-воду не читали, вони шу-катимуть можливості зби-ратися.

Так давайте ж надамо їм можливість пристойно зби-ратися і обговорювати свої, такі важливі для них проблеми.

Є у нашому місті єдине молодіжне кафе, яке чо-мусь футбольні між собою мис'яком комсомолу, трест ідалень і ресторанів і фірма побутових послуг «Райдуга».

Молодіжне кафе неспро-можне вмістити всіх ба-

жаючих. Тим паче, що квитки розповсюджують на підприємствах, і вони, звичайно, скоріше (і це цілком справедливо) по-трапляють у руки передо-виків виробництва, акти-вістів, а не молоді, котра викликає тривогу своєю поведінкою, способом життя.

Як знайти стежку саме до цієї молоді? Як дати зрозуміти Ользі та її по-другам, що це — гідко, принизливо, коли той же «твій хлопець», з котрим ти вчора гордо дефілюва-ла «стометровою», сьо-годні б'є кулаками тебе в обличчя... Як дати зро-зуміти їм, десяткам «неви-знаних геніїв» і «нерозро-зумілих душ», що поруч них прекрасне життя, що те життя саме й прекрасне тим, що ти в ньому жи-веш, твориш, а не відсид-жуєшся? Як дати їм зрозу-міти, що то — злочин (передусім стосовно се-бе): це не проживши життя, не зрозумівши йо-го, вже відключитися від нього шляхом пляшки, му-зики, яка глушить у тобі все людське, сигаретами, які отруюють твій орга-нізм.

Є в Кіровограді перша ластівка — підлітковий клуб «Юність», створений при жеку № 3. В «Юності» під-літкові справді цікаво. Є там і ВІА, і спортивні сек-ції, і вечори зустрічей з цікавими людьми, і клуб інтернаціональної дружби, і радіогурток, і цікаві журнали. А головне — є радість спілкування, та радість, котрої шукають ті підлітки, що збираються в сумнівних місцях.

Гарна кімната для підліт-ків була і при житлово-експлуатаційній конторі № 5. На жаль, уже більше року вона на ремонті, і підліткам мікрорайону Волкова вечорами нічого іншого не лишається, як вештатись вулицями. Не краще становище і з ви-ховною роботою з мо-лодідою за місцем прожи-вання й на території шос-того жеку. Зате цікаво, з вогником, з ентузіазмом працюють з неповнолітні-ми в підлітковому клубі при житлово-експлуатацій-ній конторі № 1.

Але, думається, що на одному ентузіазмі, мабуть, не завжди і не всюди можна виграти битву за юні душі. Клуби за інтересами, які треба і, певно, можна відкрити в місті для молоді, потребують і матеріальної бази, і справжніх педагогів, лю-дей, котрі б мали у підліт-ка авторитет набагато ви-щий, ніж «дядя Вася» з п'явкою «чорнило» в кишені...

Л. КРАВЕЦЬ,
спісмор «Молодого
комунара».
м. Кіровоград.

ВИРІЖІ ПОКЛАДИ ДО КОНВЕРТА

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ЯНА ТВОЯ ДУМКА

ПРО ТЕ, ЩО ПРОЧТАВ НА ЦІЙ СТОРІНЦІ?

Чи в усьому згоден з автором? У чому — ні?

Як живуть підлітки на твоїй вулиці? Чи задоволені тим, як проводять чи проводили вільний час у свої чотир-надцять — шістнадцять? Що хотілось би змінити?

Відповіді вкладай до конверта разом з цією анкетою і відправ за адресою: «м. Кіровоград, вул. Луначар-ського, 30, «Молодий комунар». При бажанні можете повідомити в листі своє ім'я, вік, професію.

Ю. ДМИТРЕНКО.

Вісімнадцять

(Продовження. Поч. див. «Молодий комунар» за 5 січня н. р.).

Оце кулеметне гарчання й пошуки в різних місцях Глодес Іван Трипольський, Олександр Стадніченко, Митрофан Калько з братом Кузьмою. Всі чотирьох чимдуж почали на постріли... У вузькій вулиці неподалік штабу зустрілися. Натягували зброю і городом спробували було проскочити до хати, де відстрілювалися товариші. Не вийшло. Навстріч сипнули кулі, примусили чотирьох зайняти позицію біля сусіднього з казармою будинку. Почали відстрілюватися з гвинтівок — різко й зле: патронів мало, а хто знає, скільки тринадцять бій.

Присіли Рябокінь, Яків Нога, Борис Кругляк, Яків Мешковський, Михайло Носа... Вогонь поряснішав, полетіли в неспадкові гранати, григор'євці вимело осколками з двору. Відхлинули вони від мазанки, залишивши під нею кілька трупів, пораниених...

— Пора, — штовхнув Трипольський Митрофана, і вони метнулися на подвір'я. За ними, брязкаючи закріпленими на поясі гранатами, подався Яків Нога. Перед самими дверима побачили трьох григор'євців, що підкрадалися, притискаючись до стін. Яків кинув їм під ноги гранату. Спалах вибуху освітив подвір'я, постаті, що корчилися на землі. Наступної миті все це поглинула темрява. Трипольський зразу ж кинувся у відчинені вибухом двері...

У коридорі не було чим дихнути. Іван інстинктивно притиснувся своєю тіло до стіни, і тієї ж миті крізь зачинені двері вдарилася кулеметна черга, відкидаючи дерев'яні скалки, відколюючи з протилежної стіни шматки гвинти. Трипольський відчув, як вони посипалися йому за комір. Щось болюче впалося в шок. Машинув рукою — скалка, шарики її і відчув, як з печучої ранки засочилася, стікаючи по обличчю за пазаху, кров. Сердце втерся рукавом, пригнувся й протиснувся до самих дверей. Несамовито загамселів у них закріпленим кулаком і, намагаючись перекинути кулеметний стрілець, безладну стрілянину гвинтівок, гаркнув на всі легші, наче флотську команду:

— Товариші! Не стріляйте! Це я, комісар! Виходьте, я прикрию!

У відповідь ще лютише затріскотів кулемет.

«Не чуєть!» — у відчай подумав Трипольський. Але його почули. Не повірили. Думаючи, що не хтось із григор'євців, ще частіше загугали пострілами з-за дверей...

Трипольський озирнувся. Крізь завісу пилу помітив у дверях якусь постать. Нагтовував гранату, бо ж відступати не було куди. Подумав тільки: «Чого ж один, більше набивається...» І нараз Митрофанів голос:

— Оточуйте! Іване, де ти там? Живий?

Навчарачки Трипольський добрався до дверей і наштовхнувся на Митрофана. Ударив його перекотилися через подвір'я і потрапили прямо в обійми Михайла Носи.

— Я думаю, що ви вже звіти не виберетеся — радо прокричав той. — А їм допомога підійшла. Нам треба відходити. Оточуйте... Ну, як наші там? Деятеро тільки пребігли до нас. Через вікно, гранатами дорогу мостили... Мало не пристрелили... Чи не чули, чи не повірили... Дали з кулемета крізь двері, довели до самої підлоги кланяться.

— Зачекайте!

— Та ні, те скалкою шкрябнуло...

— Відповіли інші.

— Що робити будемо?

— Прориватися до наших...

— Не відступати... Пробували...

— Це Масенко... Сам його бачив...

— З Новоукраїнкою зв'язалися?

— Зв'язалися, ну й! Михайло Бубнов сказав: «Викручуйтеся самі»... В розпачі раптом раптом жодного бійця...

— Іване! Григор'євці гармати тягнуть...

Справді, Масенко — а це він присів з великими силами на допомогу нападникам — наказав поставити напроги казарми гармату...

— Не хочуть славиться — дідко з ними. Рознести халупу на димпач...

Перший помічник Григор'єва злився. В Єлисаветграді закріпитися не вдалося... Вважали так: добре продуманий Тютюнником план. Ну, нічого, в Єлисаветград вони не повернуться... Сил усталось... А землячка проривати треба... Це там з ними, певно, комісар. Оцей Трипольський не дає їм злитися. «Більшовики не дають!»... Ну й підійдіть разом зі своїми більшовиками... Хотіли якнайкраще... Знали б, може кого й у живих би залишили... А тепер — ні! Всіх під вогнистім гробом!

Тоді, як нагнали машини, ще люто підпалювалися на всі боки вогнем, за наказом Масенка встановлювали гармату. Трипольський з Кальком, проривши кілька, виводили невелику групу партизанів за село.

Відходили мовчки. На серці було тяжко. Розлилися туди, звідки все рідше й рідше лунали постріли. Та наказ є наказ, і вони йшли за своїми командирами.

— Краще б умерти разом, ніж стак хлопців покинути, — зойкнув було Григорій Рябокінь, але Трипольський такими очима глянув на нього, що він відразу змовк.

— І без того там трупів буде, — буркнув Яків Нога. — Думаєш, краще, як помститься масенківцям...

ЧЕРВОНІЙ РАНОК

Світало. Мерехтливе вранішнє проміння несміливо відбивалося на стовпі гармати. Коло неї метушилися люди. Перегукувалися, голосно реготали, кричали десь туди, в глибину подвір'я, звідки все рідше й рідше чулися скупі постріли гвинтівок.

— Здавайтеся! А то як іграхемо — від вас мокрого місця не залишиться!

— Востаннє пропонуємо — здавайтеся!

У відповідь через вибиті з рамою вікно полетіла граната. Підкотилася прямо під гармату, закрутилася на місці. Всі від неї врозтіч. Упали в бур'ян, руками голови позакривали. Чекають. Не розірвалася. Котирись насміявся, підліз ближче.

— Ті! Та вона ж без запалу.

Схвоні і з усієї сили наїзав у вікно. Звідти град кулі.

— Кінчай з ними!

— Чого чухаємося? Зараджай!

Клянувся сердито замок.

— Вогонь!!!

Страшної сили вибух потряс повітря. Там, де була стіна мазанки, подальшим стропом здибався земля. З дзенькотом покотилася під гармату гірза.

— Зараджай! Шандише!

— Вогонь!!!

І тихо... Поволі осідає на землю пил. Хтось із григор'євців натискає гашетку кулемета. Тра-та-та-та-та... І знову тихо. У відповідь жодного пострілу.

Тоді григор'євці кидаються до руїн хати. І зупиняються. Руїни верухаються. Всі вражені.

— Не да...

— Живі... Тягні їх, живі!

Витягли спочатку трьох. Стояти не можуть. Зранені виходили з чужої половини хати. Виходили без зброї, під дулами гвинтівок... (Далі буде).

ПЕРШІ НАГОРОДИ— В ДРУЖЕЛЮБІВКУ

Командну першість з плавання серед школярів сільських районів провів обласний відділ народної освіти.

Змагання проходили в басейні Палацу спорту Світловодського заводу чистих металів.

Старт! Першими двохсотметрову дистанцію вільним стилем долають дівчата. Тут найсильнішою виявилася дев'ятикласниця з Долинського району Галина Сторчеус. А на стометрові перемогу здобула Наталка Новикова з Вільшанки. Справжнім героєм першого дня змагань був восьмикласник Червоноярської восьмирічки Кіровоградського району Олександр Макаров. Він виграв обидві дистанції вільним стилем, залишивши далеко позаду себе своїх суперників. Завдяки йому вдало виступила в естафеті 4x100 юнацька команда Кіровоградського району, куди ще входили Андрій Соломаха, Петро Бурковський і Віктор Кузнецов. Потім на п'єдестал по-

шани все частіше піднімалися юні спортсмени Дружелюбівської середньої школи. Дюбровеличківського району: 200 метрів стилем «брас» найкраще проплила восьмикласниця Людмила Берневек, а її подруга Галина Пишна не мала собі рівних на двох дистанціях, пливаючи на спині. Дві перемогли, долаючи дистанції на спині, вніс у копилку залікових очок учень 9 класу Леонід Коцюк. Захопивши лідерство в перший день змагань, плавець Добровеличківського району зумів втримати його до кінця і стали переможцями турніру, набравши 407 залікових очок (команду готував учитель фізкультури В. Т. Матковський).

Непоганими плавцями показали себе компанії. Вони не стали переможцями з окремих видів програми змагань, але вибороли загальнокомандне друге місце. Їхній показник — 382 залікових очка (учитель фізкультури А. Г. Борщенко). На тре-

тому місці — юні плавець Кіровоградського району, які набрали 355 очок (учитель фізкультури Б. М. Шевець, Іванівська восьмирічна школа).

Добре виступила на 100-метровій дистанції вільного стилю десятикласниця Тетяна Горейнова. Вона ж увійшла до четвірки дівчат-переможниць в естафеті. Разом з нею в команді Вільшанського району були Світлана Гіркич, Наталка Новикова і Наталка Дегтярьова.

Серед хлопців 100 метрів стилем «брас» найкраще проплив учень 9 класу Сергій Болдин з Петрового, а двохсотметрову дистанцію виграв дев'ятикласник Микольської середньої школи Світловодського району Іван Поставний.

І. КАРАНТ, громадський кореспондент «Молодого комунара».

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

„...А ДРУГИЙ—БЕЗ ПРИЦІЛУ“

Під таким заголовком 22 жовтня минулого року в «Молодому комунарі» було опубліковано статтю, в якій йшлося про необхідність в розвитку стрілецького спорту в дтсафівських колективах області.

Обком ДТСААФ намінив заходи, спрямовані на виправлення становища. Як повідомив редакцію голова обкому ДТСААФ О. П. МАКСИМОВ, заплановано в січні провести конференцію обласних федерацій військово-технічних видів спорту за участю начальників спортивно-технічних клубів, інструк-

торів-методистів місцевих і районних комітетів ДТСААФ, де буде розглянуто питання про підсумки спортивно-масової роботи в минулому році і завдання на грядущий. У першому кварталі року відстані спортивно-технічні клуби буде забезпечено навчальною зброєю, необхідним спортивним інвентарем для підготовки збірних команд до участі в обласних змаганнях.

Для зміцнення керівних кадрів у Петрівському й Гайворонському районах замінено голів райкомів ДТСААФ, у Гайворон-

ні — начальника спортивно-технічного клубу.

Обком ДТСААФ узяв на облік усі тирні, перевіряв наявність навчальної та спортивної зброї. У Петрівському районі, наприклад, у перших організаціях його не достало паспортів, списків тирів, дрібнокаліберних гвинтівок. Подібне становище в Устинівському, Новоархангельському та Гайворонському районах. Це наслідок того, що не виконано комсомольсько-молодіжної трішки по будівництву військово-технічних спортивних об'єктів. Пропаналізувавши причини такого становища, обком ДТСААФ розробив рекомендації для відповідних організацій і вилучує можливість для подання їм практичної допомоги.

У БІБЛІОТЕЦІ КІРОВОГРАДСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМ. О. С. ПУШКИНА.

Фото В. КОВПАКА.

ЧЕТВЕР

12 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнатики. 8.50 — «Відгукніться, сурмачі!». 9.20 — Телефільм «Вітний поклік». 4 серія. 10.25 — Фільм-концерт. 14.30 — Док. фільм. 15.25 — «Розповіді про декабристів». 16.20 — «Рідна пригода». 16.45 — «Російська мова». 17.15 — «Веселі старті». 18.00 — Новини. 18.15 — «Показує рейдова». (К-д). 18.30 — Ленінський університет м'ялинів. «По шляху науково-технічного прогресу». 19.00 — Міжнародна товариська зустріч з колекцією команд ВХА. «Нью-Інгленд» — збір на СРСР. (США). 21.00 — «Час». 21.30 — Док. телефільм. 22.10 — «Телегості приймає гості». Аргентинський ансамбль «Маламбо». По закінченні новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.10 — «Золоті зірки України». Кінонаріс про бригадира будівельників Комунарського будівельного тресту Героя Соціалістичної Праці П. П. Стороженка. 16.30 — Народні таланти. 17.00 — Республіканська фізико-математична школа. 17.30 — «Сільські обрії». 18.00 — Док. телефільм. 18.30 — «Ми — радянські». Кіноповідь про вождя Інгульського гірничо-збагачувального комбінату. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. «Палітра». Республіканська виставка «Ленінським шляхом». 20.00 — К. т. Концерт. 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Чорний принц». 22.30 — Чемпіонат СРСР з волейболу. Чоловіки. По закінченні — К. т. Новини.

П'ЯТНИЦЯ

13 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнатики. 8.50 —

«Веселі старті». 9.35 — Показує виступи найсильніших фігурістів країни. 14.30 — Док. фільм. 15.35 — «Літературні читання». О. Толстой. «Російський характер». 16.00 — «Школьна школа». 16.30 — «Пітиріка ефективності і якості». 17.05 — Концерт. 17.35 — Док. телефільм. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — Кіноновела «Кася і Мурзик». 18.25 — «Подвиг». 18.55 — «Пісні врані старі друзі». 19.25 — «Маяк ідеї тяжіння». Передача 3. 19.55 — Телефільм «Вітний поклік». 5 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — «Оперета, оперета...» Концерт-огляд Московського театру оперети. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.00 — Док. кінопрограмма «По річці України». 11.00 — Новини. 11.15 — «Танцює Ірина Колпакова». 11.40 — «Шкільний екран». 9 клас. Фізика. 12.10 — О. Білаш. «3 пісню в серці». Вистава. 16.30 — «Народні мелодії». 16.45 — «Договір тиши». Теленаріс. 17.15 — «Хлопці справжні». 18.00 — «Товари на роду». 18.30 — Кіножурнал для дітей. 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Композитори України». (Ю. Мейтис). 20.15 — Поетичний альманах «Сучасність». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Казка для дорослих. «Вогнище науки-поблизушка». 22.00 — «Пісня на конкурс». По закінченні — новини.

ПОГОДА

Вдень 10 січня, по території області і місту Кіровограда передбачається мінлива хмарність, без опадів. Вітер змінних напрямків. 3-8 метрів за секунду. Температура повітря по області 2-7, по місту — 3-5 градусів морозу. За даними Українського бюро погоди 11-12 січня буде мінлива хмарність, без опадів. Вітер змінних напрямків. 3-7 метрів за секунду. Температура повітря вночі 3-8, вдень — 0-5 градусів морозу.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.